

Помѣстваме стихотворенията на Манолъ Лазаровъ. Една малка часть отъ тѣхъ, главно четиристишия, иматъ дидактично-училищенъ характеръ.

ПѢСНОПѢВКА

ПѢснопѣвко сладкопѣсна!
Почти ставашъ ты извѣстна,
Вече българскый Орфей
На своѣ-тѣ лирѣ пѣй

Твой-тѣ пѣсни съ сладокъ тонъ,
И насмѣанъ кѣпидонъ
Слѣша въ твой-тѣ нѣжны пѣсни
Свой-те дѣйствіѣ чудесны.

(С. VI).

ПРОЛѢТЪ

На гласъ: Отиде ми дѣщица-та.

Любезный дрѣже, погледни:
Вечъ свѣтла пролѣтъ влада.
Земля-та врѣдъ се изпълни
Съ нѣжны тревицѣ младѣ;
Равни-тѣ полета съсъ цвѣтъ аро-
матенъ,
Вижь, какъ представлѣватъ видъ
весма прѣятенъ.
Свѣтла пролѣтъ възсѣмъ,
Сичко веселъ видъ прѣмъ.

И вси-тѣ птичкы съ веселъ гласъ
Изъ кытны-те дървета
Пѣхътъ умилно сѣкый часъ
И отъ радость се подметатъ,
Отъ клонъ на клонъ хвъркатъ и въс-
пѣватъ съ радость
На дни-те пролѣтни крайнѣ-тѣ
прѣятность.
Свѣтла пролѣтъ възсѣмъ
Сичко веселъ видъ прѣмъ.

Дървета кытны въ цвѣтъ трептѣтъ,
Листа-та имъ зелени
Отъ сѣлечны-атъ свѣтъ лѣщатъ
Вси като позлатени.
Росный зефиръ сладко низъ нихъ
всегда вѣе.
Сичко освѣжава, въ сѣрца бал-
замъ лѣе.
Свѣтла пролѣтъ възсѣмъ,
Сичко веселъ видъ прѣмъ.

Градины-тѣ на сѣкый часъ
Ечатъ отъ дѣвскы пѣсни
И славеи ведно съ тѣхный гласъ
Пѣе изъ розы пѣсны.
Сичка-та природа во общѣ ликѣва,
И отмѣнна радость врѣдъ, въ сичко
царѣва.
Свѣтла пролѣтъ възсѣмъ,
Сичко веселъ видъ прѣмъ.

(С. 1—2).

ЗОРА

На западъ прихожда златна-та лѣна,
Вече ослабѣла, съ блѣднѣ свѣтлинѣ.
Трепти вечъ да зайде тамъ задъ планины
И се опрощава съ вси-те земленны,
Аврора отъ истокъ надъ гжсты горы
Блещи въ тънкий облакъ съсъ златы зары.
Сичкы-те богатства флорини свѣтѣтъ
Горъ отъ синьо небо видъ на розовъ цвѣтъ.
Равны-тѣ поляны съсъ зары красѣтъ,